

[Arbejdsministeren]

Seneste den 1. juli 1992 skal de have de samme rettigheder som unge under 20 år.

Nu har vi jo tidligere regnet os frem til, at en sådan ordning ville blive meget dyr, selv hvis den blev begrænset til kontanthjælpsmodtagere under 30 år. Af samme grund har vi opgivet tanken herom.

Gennemføres den af Socialdemokratiet foreslåede plan, vil der i øvrigt blive åbnet for en kraftigt forøget indslusningsadgang til dagpengesystemet, og det er yderst problematisk. Hvis det således ikke lykkes at få de mange indslusede ud på arbejdsmarkedet igen, er der ud over udgiftsbelastningen på kort sigt lagt op til en ganske betragtelig belastning af de offentlige udgifter på længere sigt.

De ydelser, deltagerne i de særlige aktiviteter for ledige skal have, bør fastsættes således, at de ledige tilskyndes til at søge arbejde på det almindelige arbejdsmarked.

Der har i løbet af efteråret 1989 været forhandlinger mellem de offentlige arbejdsgivere og lønmodtagerorganisationerne om en udmøntning af aftalen fra overenskomstforliget i foråret 1989 om at indføre en særlig løn på beskæftigelsesprojekter – et initiativ, som jeg i øvrigt må forstå at også Socialdemokratiet støtter. Aftalerne herom er desværre endnu ikke på plads, men vi må stadig forudsætte, at der mellem overenskomstparterne opnås enighed om, at der på beskæftigelsesprojekter skal betales en løn, der gør det attraktivt for de ledige at finde et almindeligt job og selvfølgelig helst i den private sektor.

Sker dette mod forventning ikke, vil jeg på ny overveje at udnytte muligheden for at fastsætte en særlig projekt-løn administrativt.

I Socialdemokratiets plan lægges der vægt på etableringen af en aktiv informations- og vejledningsindsats over for alle ledige. Regeringen er fortsat meget enig i, at dette sker centralt. Vejledningsindsatsen er således også taget op i forbindelse med afbureaukratiseringsplanen. Der er i den forbindelse bl.a. taget initiativ til at samle den generelle vejledningsindsats for de 16-19-årige i kommunerne.

Der bliver i Danmark brugt ganske mange ressourcer på vejledning. Det, der ofte er problemet, er at få denne vejledning koordineret og centreret om de virkelig vigtige opgaver.

Endvidere er der i lovforslag nr. L 62 om ungdomsydelse indarbejdet en adgang til, at

unge, der har behov for det, forud for tilbud om beskæftigelse kan tilbydes et vejlednings- og introduktionsprogram af indtil 6 ugers varighed.

Denne udtrykkelige adgang til at tilbyde vejledning var ikke med i det forslag om ungdomsydelse, der blev behandlet i sidste folketings-samling, men det er medtaget i det førnævnte lovforslag bl.a. for at imødekomme nogle af de synspunkter, der er givet udtryk for i Socialdemokratiets beslutningsforslag.

Regeringen er helt enig i, at der skal være friere adgang til uddannelser. Det er faktisk allerede sådan, at der ikke alene er fri adgang, men også ledige pladser mange steder.

Det, at man kan tælle til et antal afviste ansøgere, er ikke i sig selv interessant. Det lyder jo voldsomt, når det i forslaget f.eks. omtales, at ca. 12.000 ansøgere til videregående uddannelser afvises, men som det også fremgår, er det en begrænset andel af disse, som ikke kommer i gang med uddannelse eller beskæftigelse.

Regeringen har ikke opgivet målsætningen om at skaffe 11.000 ekstra pladser over 5 år i de videregående uddannelser, heraf 2.000 i 1990. Denne målsætning var der enighed mellem Socialdemokratiet og regeringen om i efteråret.

Efter finanslovsforliget er der kommet 1.000 ekstra pladser ind på finansloven for 1990. Der mangler altså 1.000 pladser i 1990, hvis den fælles målsætning om 2.000 pladser skal nås, og undervisningsministeren er i øvrigt i fuld gang med at undersøge mulighederne for at skaffe penge til flere pladser gennem besparelser.

I foråret 1989 besluttede regeringen i øvrigt at forøge antallet af uddannelsespladser med 7.000 over en 4-årig-periode. Dertil kommer altså målsætningen på 11.000 yderligere over 5 år, hvilket siger ikke så lidt om, hvor ekspansiv regeringens uddannelsespolitik er.

Hvad angår de kortsigtede lære- og praktikpladsproblemer, vil regeringen med Socialdemokratiet drøfte nye initiativer til oprettelse af flere lærepladser i forlængelse af aftalen af 15. september 1989 mellem de to parter. Og Undervisningsministeriet er også i løbende kontakt med organisationerne for at finde løsningsmuligheder.

Handlingsplanens forslag vedrørende kommunernes erhvervspolitiske indsats er et punkt, hvor regeringens og Socialdemokratiets synspunkter fortsat ligger langt fra hinanden. Rege-